

WYPOSAŻENIE ELEKTRYCZNE ŚRODKÓW TRANSPORTU DROGOWEGO	NORMA BRANŻOWA	BN-71
	Pojazdy samochodowe i przyczepy Urządzenia uziemiające Wymagania podstawowe	3688-02
		Grupa katalogowa V 25

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są wymagania dotyczące konstrukcji urządzeń uziemiających, służących do odprowadzenia ładunków elektrostatycznych, stanowiących wyposażenia pojazdów samochodowych i przyczep do przewozu materiałów niebezpiecznych.

1.2. Normy związane

BN-70/3602-01 Powłoki metalowe i konwersyjne na wyrobach przemysłu motoryzacyjnego. Wymagania i badania

2. PODZIAŁ

Rozróżnia się dwa rodzaje urządzeń uziemiających:

- urządzenie do uziemienia pojazdów samochodowych i przyczep w czasie postoju, które składa się z giętkiego przewodu elektrycznego, bagnetu lub świdra uziemiającego oraz szczypiec sprężynowych służących do połączenia przewodu elektrycznego z bagnetem (świdrem) uziemiającym lub instalacją uziemiającą punktu dystrybucji materiałów wytwarzających ładunki elektrostatyczne;
- urządzenie do uziemienia pojazdów samochodowych i przyczep podczas ich ruchu, które składa się z co najmniej 3 płaskowników połączonych przegubowo oraz końcówki.

3. WYMAGANIA

3.1. Wymagania ogólne

3.1.1. Główne zespoły pojazdu (silnik, nadwozie, kabina kierowcy, rama) powinny być połączone z centralnym zaciskiem uziemiającym za pomocą giętkich przewodów elektrycznych.

3.1.2. Części metalowe urządzeń służących do napełniania i opróżniania lub dystrybucji (węże, pistolety, zawory, pompy) powinny być połączone giętkim przewodem elektrycznym z centralnym zaciskiem uziemiającym.

3.1.3. Centralny zacisk uziemiający urządzeń uziemiających powinien być zamocowany w sposób trwały w dolnej części pojazdu.

3.1.4. Części stalowe urządzeń uziemiających powinny być zabezpieczone przed korozją za pomo-

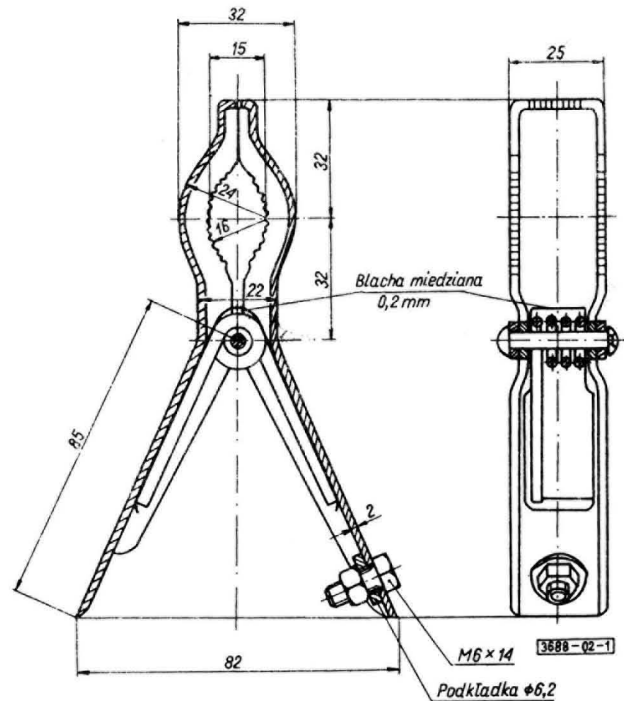
cą powłoki kadmowej zgodnie z BN-70/3602-01 dla powłok pracujących w warunkach umiarkowanych (grupa U).

3.2. Oporność elektryczna mierzona pomiędzy metalowymi częściami głównych zespołów pojazdu a bagnetem (świdrem) powinna być nie większa niż 4Ω , a dla urządzenia uziemiającego pojazd w ruchu powinna być nie większa niż 2000Ω .

3.3. Wymagania konstrukcyjne

3.3.1. Giętki przewód elektryczny łączący centralny zacisk uziemiający z bagnetem lub świdrem powinien mieć długość minimum 10 m i średnicę minimum 3 mm.

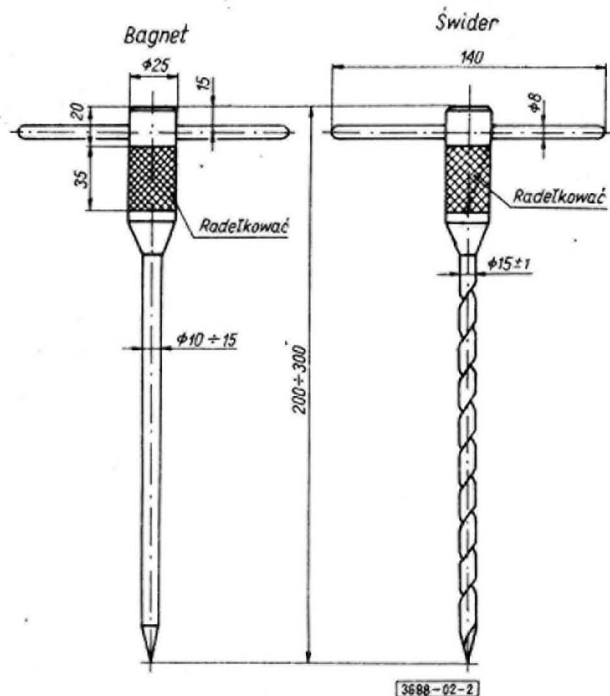
3.3.2. Szczypce zaciskowe powinny być wykonane wg rys. 1 z materiału przewodzącego, nie powodującego iskrzenia podczas uderzenia o przedmioty metalowe (brąz, mosiądz). Sprężyna powinna być wykonana tak, żeby pod wpływem działania siły 40 N (4 kg), przyłożonej prostopadle do ramion szczypiec na ich końcach, nie następowało rozwarście końców szczęk większe niż 3 mm.

Rys. 1

Zgłoszona przez Instytut Transportu Samochodowego
Ustanowiona przez Ministra Komunikacji dnia 21 grudnia 1971 r.
jako norma obowiązująca przy projektowaniu i eksploatacji od dnia 1 stycznia 1973 r.
(Mon. Pol. nr poz.)

3.3.3. Bagnet lub świder powinien być wykonany wg rys. 2 z materiału przewodzącego, nie powodującego iskrzenia podczas uderzenia o przedmioty metalowe (mosiądz).

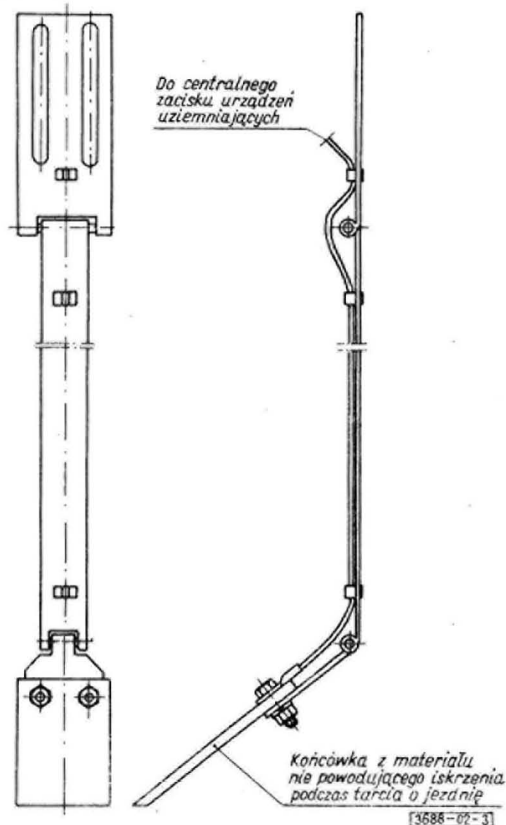

Rys. 2

3.3.4. Końcówka urządzenia do uziemiania pojazdu w ruchu powinna być wykonana z blachy mosiężnej, gumy przewodzącej lub innego materiału przewodzącego, nie powodującego iskrzenia podczas tarcia o powierzchnię jezdni oraz powinna być po-

łączona giętym przewodem elektrycznym z centralnym zaciskiem uziemiającym.

Podczas ruchu pojazdu urządzenie powinno zapewnić trwały styk z jezdnią przy obciążonym i nieobciążonym pojeździe. Przykład wykonania końcówki - wg rys. 3.

Rys. 3

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE do EN-71/3688-02

Zarządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1971 r. (Dz. U. z 1971 r., nr 35, poz. 310) ustala, które pojazdy powinny być wyposażone w urządzenia uziemiające.